

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 17 lipca 2024 r.
(OR. en)

12354/24

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2024/0166(NLE)

COPEN 356
EUROJUST 48
JAI 1212
RELEX 1002

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 16 lipca 2024 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

---

Nr dok. Kom.: COM(2024) 298 final

Dotyczy: Wniosek - DECYZJA RADY w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami Bośni i Hercegowiny właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

---

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2024) 298 final.

Załącznik: COM(2024) 298 final

Bruksela, dnia 16.7.2024 r.
COM(2024) 298 final

2024/0166 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami Bośni i Hercegowiny właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

UZASADNIENIE

Niniejszy wniosek dotyczy podpisania Umowy między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami Bośni i Hercegowiny właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych (zwaną dalej „Umową”).

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) koordynuje postępowania przygotowawcze oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń w sprawach dotyczących poważnej przestępczości transgranicznej w Europie i poza nią. Jako unijne centrum współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych w Unii Europejskiej (UE) Eurojust wspiera krajowe organy śledcze i organy ścigania.

W zglobalizowanym świecie potrzeba współpracy między organami wymiaru sprawiedliwości prowadzącymi postępowania przygotowawcze oraz wnoszącymi i popierającymi oskarżenia w związku z poważnymi przestępstwami nie kończy się na granicach Unii. Wraz z nasilaniem się przestępczości transgranicznej kluczowe znaczenie ma uzyskanie informacji spoza danej jurysdykcji. Eurojust powinien więc mieć możliwość ścisłej współpracy i wymiany danych osobowych z organami wymiaru sprawiedliwości wybranych państw trzecich w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań w ramach wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) 2018/1727¹ (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie Eurojustu”). Jednocześnie ważne jest zapewnienie odpowiednich zabezpieczeń w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych w zakresie ochrony danych osobowych.

Eurojust może wymieniać operacyjne dane osobowe z państwami trzecimi, jeżeli spełniony jest jeden z wymogów określonych w art. 56 ust. 2 lit. a)–c) rozporządzenia w sprawie Eurojustu:

- gdy Komisja stwierdziła w drodze decyzji na podstawie art. 57, że dane państwo trzecie lub dana organizacja międzynarodowa zapewniają odpowiedni poziom ochrony, lub – w razie braku takiej decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony – przewidziane są lub istnieją odpowiednie zabezpieczenia zgodnie z art. 58 ust. 1, lub w razie braku zarówno decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony, jak i takich odpowiednich zabezpieczeń, zastosowanie ma odstępstwo w szczególnych sytuacjach zgodnie z art. 59 ust. 1;
- przed dniem 12 grudnia 2019 r. zawarto umowę o współpracy umożliwiającą wymianę operacyjnych danych osobowych między Eurojustem a danym państwem trzecim lub organizacją międzynarodową zgodnie z art. 26a decyzji 2002/187/WSiSW² lub

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylenia decyzji Rady 2002/187/WSiSW, Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138.

² Dz.U. L 63 z 6.03.2002, s. 1.

- zawarto umowę międzynarodową między Unią a danym państwem trzecim lub organizacją międzynarodową zgodnie z art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), która przewiduje odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych.

Eurojust zawarł jak dotąd umowy o współpracy na podstawie art. 26a decyzji 2002/187/WSiSW, które umożliwiają wymianę danych osobowych z Czarnogórą, Ukrainą, Mołdawią, Liechtensteinem, Szwajcarią, Macedonią Północną, Stanami Zjednoczonymi, Islandią, Norwegią, Gruzją, Albanią i Serbią. Zgodnie z art. 80 ust. 5 rozporządzenia w sprawie Eurojustu te umowy o współpracy pozostają ważne.

Od czasu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie Eurojustu w dniu 12 grudnia 2019 r. i zgodnie z Traktatami Komisja jest odpowiedzialna za prowadzenie – w imieniu Unii – rokowań dotyczących umów międzynarodowych z państwami trzecimi w zakresie współpracy i wymiany danych osobowych z Eurojustem. Zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia w sprawie Eurojustu, w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania jego zadań, Eurojust może w drodze uzgodnień roboczych nawiązywać i prowadzić współpracę z partnerami zewnętrznymi. Uzgodnienia te same w sobie nie stanowią jednak podstawy prawnej do wymiany danych osobowych.

W celu zacieśnienia współpracy wymiarów sprawiedliwości między Eurojustem a wybranymi państwami trzecimi Komisja przyjęła zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej do podjęcia rokowań w sprawie umów między Unią Europejską a Algierią, Armenią, Bośnią i Hercegowiną, Egiptem, Izraelem, Jordanią, Libanem, Marokiem, Tunezją i Turcją o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojustem) a właściwymi organami tych państw trzecich ds. współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych³.

W dniu 1 marca 2021 r. Rada udzieliła tego upoważnienia, przyjęła wytyczne negocjacyjne i powołała specjalny komitet pomagający Radzie w realizacji tego zadania⁴.

W czerwcu 2023 r. Rada Ministrów Bośni i Hercegowiny zatwierdziła rozpoczęcie negocjacji z Komisją Europejską w sprawie umowy międzynarodowej o współpracy z Eurojustem. Pierwsza runda negocjacji odbyła się 25 października 2023 r., a spotkanie uzupełniające odbyło się 13 grudnia 2023 r. Negocjatorzy osiągnęli wstępne porozumienie 16 stycznia 2024 r. 22 marca 2024 r., na forum grupy roboczej Rady na szczeblu technicznym, państwa członkowskie UE zatwierdziły tekst Umowy z kilkoma zmianami. Bośnia i Hercegowina udzieliła ostatecznej zgody 10 kwietnia 2024 r. [Dnia xx.xx.xxxx główni negocjatorzy parafowali projekt tekstu Umowy].

---

³ Zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej do podjęcia rokowań w sprawie umów między Unią Europejską a Algierią, Armenią, Bośnią i Hercegowiną, Egiptem, Izraelem, Jordanią, Libanem, Marokiem, Tunezją i Turcją o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojustem) a właściwymi organami tych państw trzecich ds. współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, 19 listopada 2020 r., COM(2020) 743 final.

⁴ Decyzja Rady w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji dotyczących umów między Unią Europejską a Algierią, Argentyną, Armenią, Bośnią i Hercegowiną, Brazylią, Egiptem, Izraelem, Jordanią, Kolumbią, Libanem, Marokiem, Tunezją i Turcją o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami tych państw trzecich właściwymi w sprawach współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zob. 6153/21 + ADD 1, decyzja Rady przyjęta w procedurze pisemnej w dniu 1 marca 2021 r. (CM 1990/21).

Przed wejściem w życie Umowy Bośnia i Hercegowina zobowiązana jest przyjąć nową ustawę o ochronie danych osobowych, zgodnie z dorobkiem prawnym UE, oraz zapewnić niezbędną zdolność operacyjną i niezależność Agencji Ochrony Danych Osobowych.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Umowa została wynegocjowana z uwzględnieniem kompleksowych wytycznych negocjacyjnych przyjętych przez Radę w dniu 1 marca 2021 r. wraz z upoważnieniem do prowadzenia negocjacji. Umowa jest również spójna z obowiązującą polityką Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości.

W ostatnich latach poczyniono postępy w zakresie poprawy współpracy, jeśli chodzi o wymianę informacji między państwami członkowskimi oraz między agencjami Unii a państwami trzecimi. Rozporządzenie (UE) 2023/2131 w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1727 i decyzji Rady 2005/671/WSiSW w odniesieniu do cyfrowej wymiany informacji w sprawach związanych z terroryzmem⁵ wzmacnia ramy współpracy z państwami trzecimi po stronie Eurojustu przez zapewnienie solidnej podstawy prawnej delegowania prokuratora łącznikowego z państwa trzeciego do Eurojustu oraz współpracy z Eurojustem.

Ponadto rozporządzenie (UE) 2022/838 zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1727 w odniesieniu do gromadzenia, zabezpieczania i analizowania w Eurojuście dowodów dotyczących ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości oraz zbrodni wojennych⁶ obejmuje również ważne aspekty związane z państwami trzecimi. Oba akty ustawodawcze podkreślają znaczenie ścisłej współpracy z państwami trzecimi w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń dotyczących poważnych przestępstw.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest również spójny z innymi politykami Unii.

W grudniu 2022 r. Rada Europejska przyznała Bośni i Hercegowinie status kraju kandydującego. W grudniu 2023 r. Rada Europejska postanowiła rozpocząć negocjacje akcesyjne z Bośnią i Hercegowiną, gdy kraj ten w niezbędnym stopniu spełni kryteria członkostwa. 12 marca 2024 r. Komisja Europejska zaleciła rozpoczęcie negocjacji akcesyjnych z Bośnią i Hercegowiną⁷, zauważając przy tym, że przyjęcie nowej ustawy o ochronie danych osobowych jest warunkiem wstępnym wdrożenia międzynarodowej umowy o współpracy z Eurojustem oraz zalecając zacieśnienie współpracy między organami ścigania i przyjęcie strategicznego podejścia do zwalczania poważnej i zorganizowanej

---

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2131 z dnia 4 października 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 oraz decyzji Rady 2005/671/WSiSW w odniesieniu do cyfrowej wymiany informacji w sprawach związanych z terroryzmem.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/838 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1727 w odniesieniu do zabezpieczania, analizy i przechowywania w Eurojuście dowodów dotyczących ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych oraz powiązanych przestępstw.

⁷ Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego – Sprawozdanie z postępów w Bośni i Hercegowinie

(https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/document/download/fa9da504-4ecb-4317-b583-c9fff0b833b2_en?filename=Report%20on%20progress%20in%20Bosnia%20and%20Herzegovina%20-%20March%202024.pdf).

przestępczości w Bośni i Hercegowinie. 21 marca 2024 r. Rada Europejska podjęła decyzję o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Bośnią i Hercegowiną i zwróciła się do Komisji Europejskiej o przygotowanie ram negocjacyjnych, które będzie mogła przyjąć Rada, gdy zostaną podjęte wszystkie stosowne kroki wskazane w zaleceniu Komisji z 12 października 2022 r.

We Wspólnym planie działania dla Bałkanów Zachodnich w zakresie zwalczania terroryzmu, podpisanym w dniu 19 listopada 2019 r., zobowiązano Bośnię i Hercegowinę do wprowadzenia standardów ochrony danych niezbędnych do zawarcia międzynarodowej umowy o współpracy z Eurojustem, a co za tym idzie – do zapewnienia skutecznego zaangażowania we współpracę wymiarów sprawiedliwości i wymianę informacji w wielostronnych sprawach dotyczących zwalczania terroryzmu koordynowanych przez Eurojust, a także ogólnie w działania Eurojustu związane ze zwalczaniem terroryzmu.

Istniejące dokumenty strategiczne Komisji uzasadniają konieczność poprawy skuteczności i wydajności współpracy organów ścigania i organów wymiaru sprawiedliwości w Unii Europejskiej (UE), jak również rozszerzenia współpracy z państwami trzecimi. Dokumenty te to m.in. strategia UE w zakresie unii bezpieczeństwa⁸, plan dla UE w dziedzinie zwalczania terroryzmu⁹ oraz unijna strategia zwalczania przestępczości zorganizowanej¹⁰.

Zgodnie z tymi dokumentami strategicznymi zacieśniana jest również współpraca międzynarodowa w dziedzinie egzekwowania prawa. Na podstawie upoważnienia wydanego przez Radę¹¹ Komisja wynegocjowała umowę z Nową Zelandią dotyczącą wymiany danych osobowych z Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol).

Jednocześnie niezwykle ważne jest, aby współpraca wymiarów sprawiedliwości z państwami trzecimi była prowadzona z pełnym poszanowaniem praw podstawowych zapisanych w Traktatach UE i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

Szczególnie ważne zabezpieczenia, a mianowicie te, które są zawarte w rozdziale II Umowy, dotyczą ochrony danych osobowych, która w UE jest jednym z praw podstawowych. Zgodnie z art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia w sprawie Eurojustu, Eurojust może przekazywać dane osobowe organowi państwa trzeciego w oparciu o umowę międzynarodową zawartą między Unią a danym państwem trzecim na podstawie art. 218 TFUE i przyznającą odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych.

Rozdział II Umowy przewiduje takie zabezpieczenia, w tym w szczególności zawiera postanowienia zapewniające szereg zasad ochrony danych i zobowiązań w tym zakresie, których muszą przestrzegać strony (art. 10 i kolejne), jak również postanowienia zapewniające egzekwowalne prawa indywidualne (art. 14 i kolejne), niezależny nadzór (art. 21) oraz skuteczne administracyjne i sądowe środki zaskarżenia w przypadku naruszenia praw i zabezpieczeń uznanych w Umowie, wynikającego z przetwarzania danych osobowych (art. 22).

---

⁸ COM(2020) 605 final, 24.7.2020.

⁹ COM(2020) 795 final, 9.12.2020.

¹⁰ COM(2021) 170 final, 14.04.2021.

¹¹ Decyzja Rady 7047/20 z dnia 23 kwietnia 2020 r. i dokument Rady CM 2178/20 z dnia 13 maja 2020 r.

Konieczne jest osiągnięcie równowagi między poprawą bezpieczeństwa a przestrzeganiem praw człowieka, w tym ochrony danych i prywatności. Komisja zapewniła, aby Umowa stanowiła podstawę prawną wymiany danych osobowych na potrzeby współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiednich zabezpieczeń w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 218 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji „upoważniającej do podpisania umowy a, w stosownych przypadkach, do tymczasowego jej stosowania przed jej wejściem w życie”. Zważywszy, że celem wniosku jest uzyskanie upoważnienia do podpisania Umowy, proceduralną podstawę prawną stanowi art. 218 ust. 5 TFUE.

Materialna podstawa prawna zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, akt prawny musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy. Wniosek ma dwa główne cele i elementy składowe, a mianowicie współpracę między Eurojustem a Bośnią i Hercegowiną w sprawach karnych oraz ustanowienie odpowiednich zabezpieczeń w odniesieniu do ochrony prywatności i innych podstawowych praw i wolności osób fizycznych w ramach tej współpracy. Materialną podstawą prawną musi być zatem art. 16 ust. 2 i art. 85 TFUE.

W związku z tym podstawę niniejszego wniosku stanowią art. 16 ust. 2 i art. 85 TFUE w związku z art. 218 ust. 5 TFUE.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Rozporządzenie w sprawie Eurojustu określa szczegółowe przepisy dotyczące przekazywania danych osobowych przez Eurojust poza Unię Europejską. W art. 56 ust. 2 wymieniono sytuacje, w których Eurojust może zgodnie z prawem przekazywać dane osobowe organom wymiaru sprawiedliwości w państwach trzecich. Z przepisu tego wynika, że w przypadku strukturalnego przekazywania danych osobowych Bośni i Hercegowinie przez Eurojust wymagane jest zawarcie wiążącej umowy międzynarodowej między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną, przewidującej odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności i innych podstawowych praw i wolności osób fizycznych. Zgodnie z art. 3 ust. 2 TFUE Umowa wchodzi zatem w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii. W związku z tym niniejszy wniosek nie podlega ocenie zgodności z zasadą pomocniczości.

• Proporcjonalność

Cele Unii w odniesieniu do niniejszego wniosku przedstawione powyżej można osiągnąć jedynie poprzez zawarcie wiążącej umowy międzynarodowej przewidującej niezbędne środki współpracy przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej ochrony praw podstawowych. Postanowienia Umowy ograniczają się do tego, co jest konieczne do osiągnięcia jej głównych celów. Jednostronne działania państw członkowskich wobec Bośni i Hercegowiny nie stanowią alternatywy, ponieważ Eurojust odgrywa wyjątkową rolę. Jednostronne działania nie zapewniłyby również wystarczającej podstawy współpracy wymiarów sprawiedliwości

między Eurojustem a państwami trzecimi i nie zapewniłyby niezbędnej ochrony praw podstawowych.

- **Wybór instrumentu**

Zgodnie z art. 56 rozporządzenia w sprawie Eurojustu w przypadku braku stwierdzenia odpowiedniego poziomu ochrony Eurojust może dokonywać strukturalnego przekazywania operacyjnych danych osobowych do państwa trzeciego wyłącznie na podstawie umowy międzynarodowej zawartej na podstawie art. 218 TFUE, która przewiduje odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych (art. 56 ust. 2 lit. c)). Zgodnie z art. 218 ust. 5 TFUE Rada upoważnia w drodze decyzji do podpisania takiej umowy.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

W procesie negocjacji Komisja nie korzystała z usług ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Wymiana danych osobowych i ich przetwarzanie przez organy państwa trzeciego stanowi ingerencję w podstawowe prawa do prywatności i ochrony danych. Umowa zapewnia jednak, aby taka ingerencja była konieczna i proporcjonalna przez zagwarantowanie stosowania odpowiednich zabezpieczeń ochrony danych w odniesieniu do przekazywanych danych osobowych, zgodnie z prawem UE.

Rozdział II przewiduje ochronę danych osobowych. Na tej podstawie w art. 9–20 określono podstawowe zasady ochrony danych, w tym zasadę celowości, jakość danych oraz zasady mające zastosowanie do przetwarzania szczególnych kategorii danych, obowiązki mające zastosowanie do administratorów (w tym dotyczące zatrzymywania danych, prowadzenia rejestrów, bezpieczeństwa oraz w zakresie wtórnego przekazywania danych), egzekwowalne prawa indywidualne (w tym dotyczące dostępu, poprawiania danych i zautomatyzowanego podejmowania decyzji), niezależny i skuteczny nadzór, a także administracyjne i sądowe środki zaskarżenia.

Zabezpieczenia obejmują wszystkie formy przetwarzania danych osobowych w kontekście współpracy między Eurojustem a Bośnią i Hercegowiną. Wykonywanie niektórych praw indywidualnych można ze względu na ważny interes publiczny opóźnić, ograniczyć lub

można odmówić ich wykonywania, jeżeli jest to konieczne i proporcjonalne, przy uwzględnieniu podstawowych praw i interesów osoby, której dane dotyczą, w szczególności w celu zapobieżenia ryzyku dla toczących się postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżenia w sprawach w toku. Jest to zgodne z prawem Unii.

Ponadto zarówno Unia Europejska, jak i Bośnia i Hercegowina zapewnią, aby niezależny organ publiczny odpowiedzialny za ochronę danych (organ nadzorczy) nadzorował kwestie mające wpływ na prywatność osób fizycznych w celu ochrony podstawowych praw i wolności tych osób w kontekście przetwarzania danych osobowych na podstawie Umowy.

Zgodnie z art. 29 ust. 3 Umowy nie ma ona zastosowania, dopóki obie strony nie powiadomią się wzajemnie o wypełnieniu zawartych w niej zobowiązań, w tym zobowiązań związanych z ochroną danych osobowych, oraz nie przyjmą swoich wzajemnych powiadomień. Ponadto, aby dodatkowo wzmocnić zabezpieczenia służące ochronie danych osobowych, art. 29 ust. 4 Umowy stanowi, że strona może odroczyć przekazywanie danych osobowych do czasu, aż druga strona nie uwzględni w prawie i nie zacznie wdrażać zabezpieczeń i obowiązków określonych w rozdziale II Umowy (Wymiana informacji i ochrona danych).

Umowa gwarantuje również, że wymiana danych osobowych między Eurojustem a Bośnią i Hercegowiną będzie spójna z zasadą niedyskryminacji i art. 52 ust. 1 Karty, które zapewniają, aby ingerencje w prawa podstawowe gwarantowane na mocy Karty ograniczono do tego, co jest ściśle konieczne, aby zrealizować cele interesu ogólnego, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Nie ma potrzeby opracowania planu wdrożenia, ponieważ Umowa wejdzie w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym strony powiadomią się wzajemnie o zakończeniu odpowiednich procedur.

Jeżeli chodzi o monitorowanie, Unia Europejska oraz Bośnia i Hercegowina przeprowadzają wspólny przegląd wdrażania Umowy rok po dniu rozpoczęcia jej stosowania, a następnie w regularnych odstępach czasu, a także wówczas, gdy zażąda tego jedna ze stron i obie podejmą taką decyzję. Ponadto strony dokonują wspólnej oceny Umowy cztery lata po dniu jej wejścia w życie.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

W art. 1 określono cel Umowy.

W art. 2 określono zakres współpracy.

W art. 3 zawarto definicje ważnych terminów stosowanych w Umowie.

W art. 4 nakłada się na Bośnię i Hercegowinę obowiązek wyznaczenia co najmniej jednego punktu kontaktowego w jej właściwych organach krajowych, który nie może być tożsamy z prokuratorem łącznikowym. Punkt kontaktowy wyznacza się także w sprawach związanych z terroryzmem.

W art. 5 przewidziano oddelegowanie prokuratora łącznikowego do Eurojustu.

W art. 6 określono warunki udziału przedstawicieli Bośni i Hercegowiny w posiedzeniach operacyjnych i strategicznych Eurojustu.

Art. 7 stanowi, że Eurojust może wspierać Bośnię i Hercegowinę w tworzeniu wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych i może zostać poproszony o udzielenie pomocy finansowej lub technicznej.

W art. 8 przewidziano możliwość oddelegowania przez Eurojust sędziego łącznikowego do Bośni i Hercegowiny.

W art. 9 określono cele przetwarzania danych na podstawie Umowy.

W art. 10 wymieniono ogólne zasady ochrony danych mające zastosowanie na podstawie Umowy.

Art. 11 gwarantuje dodatkowe zabezpieczenia dotyczące przetwarzania szczególnych kategorii danych osobowych i różnych kategorii osób, których dane dotyczą.

W art. 12 wprowadzono ograniczenia dotyczące w pełni zautomatyzowanego podejmowania decyzji z wykorzystaniem danych osobowych przekazywanych na podstawie Umowy.

W art. 13 ograniczono wtórne przekazywanie otrzymanych danych osobowych.

W art. 14 przewidziano prawo dostępu, w tym prawo do uzyskania potwierdzenia, czy dane osobowe osoby, której dane dotyczą, są przetwarzane na podstawie Umowy, a także uzyskania podstawowych informacji na temat przetwarzania.

W art. 15 przewidziano prawo do sprostowania, usunięcia i ograniczenia przetwarzania, pod pewnymi warunkami.

Art. 16 przewiduje powiadomienie o naruszeniu ochrony danych osobowych mającym wpływ na dane osobowe przekazane na podstawie Umowy, co zapewnia, aby odpowiednie właściwe organy bezzwłocznie powiadamiały siebie nawzajem i swoje odpowiednie organy nadzorcze o takim naruszeniu, oraz wprowadzały środki łagodzące ewentualne szkodliwe skutki tego naruszenia.

Art. 17 przewiduje zawiadomienie osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych, które może mieć poważny wpływ na prawa i wolności tej osoby.

Art. 18 zawiera postanowienia dotyczące przechowywania, weryfikacji, poprawiania i usuwania danych osobowych.

Art. 19 nakłada wymóg prowadzenia ewidencji zbierania, modyfikowania, ujawniania, w tym wtórnego przekazywania, łączenia, usuwania danych osobowych lub dostępu do nich.

Art. 20 określa obowiązki dotyczące bezpieczeństwa danych oraz przewiduje wdrożenie środków technicznych i organizacyjnych w celu ochrony danych osobowych podlegających wymianie na podstawie Umowy.

Art. 21 zawiera wymóg skutecznego nadzoru i egzekwowania zabezpieczeń określonych w Umowie, zapewniając istnienie niezależnego organu publicznego odpowiedzialnego za ochronę danych (organ nadzorczy), który będzie nadzorował kwestie mające wpływ na prywatność osób fizycznych, w tym przepisy krajowe, które na podstawie Umowy mają znaczenie dla ochrony podstawowych praw i wolności tych osób w kontekście przetwarzania danych osobowych.

Art. 22 przewiduje administracyjne i sądowe środki zaskarżenia, co zapewni, aby osoby, których dane dotyczą, miały prawo do skutecznego administracyjnego i sądowego środka ochrony prawnej w przypadku naruszenia praw i zabezpieczeń uznanych w Umowie, wynikającego z przetwarzania danych tych osób.

Art. 23 stanowi, że wymiana i ochrona informacji niejawnych UE i szczególnie chronionych informacji jawnych UE są regulowane uzgodnieniem roboczym w sprawie poufności zawartym między Eurojustem a właściwymi organami Bośni i Hercegowiny.

Art. 24 dotyczy odpowiedzialności właściwych organów. Właściwe organy ponoszą odpowiedzialność m.in. za wszelkie szkody wyrządzone osobie fizycznej w wyniku błędów prawnych lub faktycznych w wymienianych informacjach.

Art. 25 stanowi, że co do zasady każda ze stron pokrywa własne wydatki związane z wykonaniem Umowy.

W art. 26 przewidziano zawarcie uzgodnienia roboczego między Eurojustem a właściwymi organami Bośni i Hercegowiny.

W art. 27 określono relacje Umowy względem innych instrumentów międzynarodowych, co zapewni, aby Umowa nie naruszała postanowień prawnych w odniesieniu do wymiany informacji przewidzianej we wszelkich traktatach, umowach lub ustaleniach między Bośnią i Hercegowiną a dowolnym państwem członkowskim Unii Europejskiej ani nie wpływała na te postanowienia.

Art. 28 zawiera postanowienia dotyczące powiadomienia o wdrożeniu Umowy.

W art. 29 ustanowiono zasady i daty wejścia w życie i stosowania Umowy.

Art. 30 zawiera postanowienia dotyczące zmian Umowy.

Art. 31 zawiera postanowienia dotyczące przeglądu i oceny stosowania Umowy.

Art. 32 stanowi o rozstrzyganiu sporów i klauzuli zawieszenia.

Art. 33 zawiera postanowienia dotyczące wypowiedzenia Umowy.

W art. 34 określono sposób dokonywania powiadomień zgodnie z Umową.

Art. 35 dotyczy tekstów autentycznych.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami Bośni i Hercegowiny właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16 ust. 2 oraz art. 85 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 47 i 52 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727¹ stanowią, że Eurojust może nawiązywać i prowadzić współpracę z organami państw trzecich w oparciu o strategię współpracy.
- (2) Art. 56 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 stanowi, że Eurojust może przekazywać dane osobowe organowi państwa trzeciego m.in. w oparciu o umowę międzynarodową zawartą między Unią a danym państwem trzecim na podstawie art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określającą odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych.
- (3) W dniu 1 marca 2021 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z Bośnią i Hercegowiną dotyczących umowy o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami Bośni i Hercegowiny właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych.
- (4) Negocjacje w sprawie Umowy między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną o współpracy między Eurojustem a organami Bośni i Hercegowiny właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych („Umowa”) pomyślnie zakończono na szczelbu zespołów negocjacyjnych w styczniu 2024 r. Po tym, jak 22 marca 2024 r. państwa członkowskie zatwierdziły tekst Umowy na szczelbu technicznym, Bośnia i Hercegowina udzieliła ostatecznej zgody 10 kwietnia 2024 r. [Tekst Umowy parafowano w dniu [xx.xx.xxxx].

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylecia decyzji Rady 2002/187/WSiSW (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138).

- (5) Umowa umożliwia przekazywanie danych osobowych między Eurojustem a właściwymi organami Bośni i Hercegowiny w celu zwalczania poważnej przestępczości i terroryzmu oraz ochrony bezpieczeństwa Unii i jej obywateli.
- (6) Umowa zapewnia pełne poszanowanie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, zapisanego w art. 7, prawa do ochrony danych osobowych, zapisanego w art. 8, oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu zapisanego w art. 47. W szczególności Umowa zawiera odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony danych osobowych przekazywanych przez Eurojust na podstawie Umowy.
- (7) Irlandia jest związana rozporządzeniem (UE) 2018/1727 i w związku z tym uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji.
- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (9) Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię [xxx] w dniu [xx.xx.xxxx] r.
- (10) Należy zatem podpisać Umowę w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (11) Zgodnie z Traktatami do Komisji należy zapewnienie podpisania Umowy, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii podpisanie Umowy między Unią Europejską a Bośnią i Hercegowiną o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami Bośni i Hercegowiny właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych („Umowy”) z zastrzeżeniem zawarcia tej Umowy.

Tekst Umowy, która ma zostać podpisana, dołącza się do niniejszej decyzji

.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*